

Nieuwsbrief 2

Dierpraktijk Filax

PRESTATIEVERBETERING BIJ (DRESSUUR)PAARDEN DOOR HUN ALGEMEEL WELZIJN TE OPTIMALISEREN (deel 2)

Week 41 – 2019

Hoe kun je (dressuur)paarden trainen en berijden

Allereerst laten we vooropstellen:

Een paard is niet geboren met een ruiter op zijn rug.

Het voert hier te ver om de gehele geschiedenis hieromtrent erbij te halen. Wel zijn we verplicht aan het paard, om met dit gegeven zo zorgvuldig mogelijk om te gaan. Veel mensen beleven plezier aan paardrijden, in wat voor vorm dan ook. Neem dan ook de moeite om het voor het paard ook zo aangenaam mogelijk te maken.

Denk altijd na wie hij/zij is. Een paard is een groepsdier, vluchtdier en een bewegingsdier. Paardrijden is zeker positief te noemen in deze tijd, waarin paarden niet meer de mogelijkheid hebben om kilometers te kunnen lopen (foerageren) per dag. Bouw trainingen zorgvuldig op (bosritten vergen ook trainingen) en kijk vooral ook naar je eigen tekortkomingen.

Tja, altijd handig als je zo'n lekkere appel krijgt met een bit en een vastgemaakte kinketting.
Hoe krijg je het ding fatsoenlijk weg???
Iets om over na te denken: verplaats je in de ander.
Alle paarden geven signalen naar ons af. Ze laten in hun taal weten, wanneer ze b.v. pijn hebben, een gevraagde oefening niet of moeilijk kunnen doen, omdat b.v. hun lichaamsbouw er niet voor geschikt is.

Iedere ruiter kan deze signalen gaan herkennen als men er open voor staat. Het helpt al, als je de tijd neemt om je paard te observeren.

Wie is mijn paard eigenlijk? Hoe gedraagt hij/zij zich in de kudde, op stal, tijdens het eten?

Een punt van aandacht is ook het gebruik van zogenaamde hulpmiddelen, zoals b.v. bijzetteugels.

Op de foto hiernaast zien we een paard die zich krabt bij de boeg. Misschien zit er een vlieg of is er een andere reden waarom hij/zij jeuk heeft. Als we deze houding rij technisch gaan bekijken, staat dit paard met zijn hoofd achter de loodlijn. In deze houding worden de ligamenten van de hals heel erg opgerekt en wordt de luchtpijp voor een deel afgesloten, zodat er minder zuurstof voor het paard is. Dit paard zal maar een heel korte tijd in deze houding blijven staan, na het krabben zal hij/zij zijn normale hals/ hoofd houding weer aannemen.

Op deze foto zien we een paard in dezelfde houding, het hoofd achter de loodlijn. Het grote verschil met de vorige foto is, dat dit paard d.m.v. bijzetteugels gedwongen wordt om in deze houding door te blijven lopen. Hulpmiddelen worden veelal verkeerd gebruikt, om het beoogde doel sneller te halen. Een ding wordt hier vergeten: training opbouwen kost heel veel tijd!

Tot slot:

HET INRIJDEN EN INZETTEN BIJ WEDSTRIJDEN VAN JONGE PAARDEN.

Het is algemeen aanvaardt en volstrekt "normaal" dat paarden worden ingereden als ze 2,5 of 3 jaar oud zijn. Hierbij moet toch een dwingende vraag worden gesteld: medisch gezien is een paard pas volledig volgroeit als het 5,5 of 6 jaar oud is. Dit is per ras verschillend. Volgroeit wil in deze context zeggen: het sluiten van de groeischijven. Groeischijven zijn aanwezig in het bot en zorgen voor de lengtegroei hiervan. De groeischijven bestaan uit kraakbeen, wat na volgroeing van het bot verbeend.

Het kraakbeen is een veel zachter en kwetsbaarder materiaal dan been, hierdoor kunnen er ook makkelijker kwetsuren ontstaan. Groeischijven zitten niet alleen in de benen, maar ook in o.a. de wervelkolom en de heupbeenderen. Het klinkt naar mijn idee volstrekt logisch, dat er tijdens de jaren van geen volgroeing niet zwaar kan worden getraind met een jong paard met een ruiter op zijn rug. Er zijn heel veel mogelijkheden om een paard te trainen tijdens de groeifase. Denk hierbij b.v. aan grondwerk, verkeersmak maken enz. Het zal eventuele problemen kunnen vermijden.

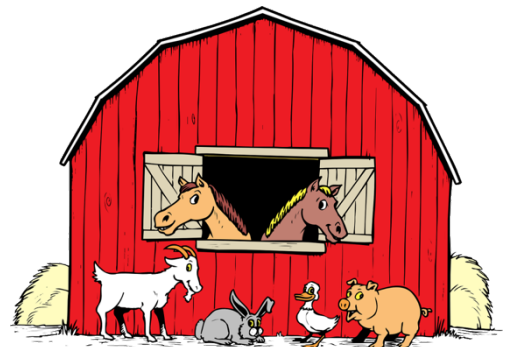
Gelukkig kunnen we waarnemen, dat er steeds meer "anders" wordt gedacht over het houden van paarden in al zijn facetten. Denk b.v. aan 24 uren groepshuisvesting van paarden in een weiland met de mogelijkheid van een uitloop- of schuilstal. Aan paarden, die toch nog steeds vele uren per etmaal in een box staan, worden vaak betere voorwaarden gegeven. Zoals aanwezigheid van stro, onbepert ruwvoer (hooi) en gedeeltelijke open staldeuren, waardoor paarden elkaar in ieder geval kunnen zien.

Bij het 24 uur buiten houden in een groep, is er wel een kanttekening te plaatsen. Er zijn paarden die hier niet goed aan kunnen wennen. Dit is o.a. afhankelijk van het ras, het ene ras kan b.v. een betere wintervacht aanmaken en is zo beter bestand tegen de weersinvloeden, en hoe het dier voor de groepshuisvesting heeft geleefd. Door een generaties lange domesticatie, kunnen sommige dieren heel tevreden zijn met overdag op de wei en 's nachts de "vertroeteling" van de stal.

Stel hier dus ook weer de vraag: Wie is mijn paard, waarbij voelt hij/zij zich het prettigste?

Een zeer positieve ontwikkeling is de opkomst van het "Paddock Paradise". Dit is echt een fantastisch concept, waarbij paarden via een trail zoveel mogelijk worden gestimuleerd om hun natuurlijke gedrag te vertonen.

Steeds meer wordt bij trainingen het paard niet enkel als doel gezien, maar staat het paard zelf centraal.

Denk hierbij aan *Centered Riding*. Het streven is hierbij om te rijden met zo min mogelijk spanning, zo min mogelijk inspanning en zonder het paard te hinderen. Bij deze manier van rijden rijdt de ruiter echt op zijn zit.

Bij *Natural Horsemanship* gaat men er van uit, dat als men begrijpt hoe een paard denkt en leert, men dit kan gebruiken tijdens de omgang en de trainingen.

Het moge duidelijk zijn, dat bij deze vormen van paardrijden, de band tussen ruiter en paard door wederzijds vertrouwen, hoog in het vaandel staat. Dit kan alleen ontstaan, als ruiter en paard dezelfde taal spreken. Hiervoor heeft de mens o.a. kennis van de psyche van het paard en de lichaamstaal nodig. Bij Natural Horsemanship staat het welzijn van het paard voorop. Het paard geeft altijd het tempo van de trainingen aan. Het moet geestelijk en lichamelijk het gevraagd uit kunnen voeren.

In eerste instantie lijken Natural Horsemanship en dressuur rijden twee verschillende werelden. Dit is het echter niet. Het is de kunst om het beste van beiden te combineren. Zo kan een goede mix worden gemaakt van mentale, emotionele en fysieke training van zowel ruiter als paard. Denk hierbij ook aan de afsplitsing die in de huidige tijd aan het plaatsvinden is. Veel ruiters en trainers willen weer terug naar de klassieke rijkunst. Men noemt dit nu Academische Rijkunst. Via logisch opgebouwde dressuuroefeningen ontwikkeld de ruiter zijn paard tot een sterk, wendbaar, soepel paard, wat zijn taak als rijpaard tot op hoge leeftijd zonder problemen kan uitoefenen. De kwaliteit van de uitvoering is van groter belang dan de snelheid waarmee het wordt geleerd of het "spektakel" gehalte.

Vriendelijke groet,

Elly Lucieer

